

doświadczeń rodzicielskich pomiędzy uczestnikami oraz tzw. Praca domowa, czyli praktyczne zastosowanie w domu, w relacji z dziećmi nabytych w trakcie zajęć umiejętności. **Pierwsza część programu Szkoły dla Rodziców obejmuje relację : dziecko – dorośli.**

Tematyka zajęć obejmuje :

- naukę umiejętności rozpoznawania uczuć i rozmawiania o nich,
- stawiania jasnych granic i wymagań wobec dziecka,
- zachęcania dzieci do współpracy, wspierania samodzielności dzieci,
- rozwiązywania problemów i konfliktów.

Kolejne tematy pozwalają na poznanie sposobów uczenia się przez dzieci samodyscypliny, uwalniania od grania ról i niekorzystnego etykietowania oraz zapewniają wzmocnienie ich poczucia własnej wartości. W tym podstawowym module uczestnicy poszerzają swoją świadomość własnych celów wychowania i priorytetów. Część I Szkoły dla Rodziców jest modulem podstawowym. Ukończenie tej części jest warunkiem uczestnictwa w kolejnych etapach Szkoły dla Rodziców.

W jednej ze swoich książek Wojciech Eichelberger zapytany: „-**Czy mądra miłość to taka, która nie krytykuje i nie frustruje?**” odpowiada: „-**W pierwszym okresie życia na pewno tak. W Indiach, gdzie dzieci dojrzewają psychicznie wyjątkowo szybko, rodzice kierują się zasadą: do piątego roku życia dziecka ty jesteś jego niewolnikiem, do dziesiątego – ono jest twoim niewolnikiem, do piętnastego – zmierzacie w kierunku partnerstwa, a po piętnastym roku dziecko jest strzałą wystrzeloną z łuku..**”

Bibliografia:

Eichelberger W. w rozmowach z Renatą Dziurdzikowską, Zatrzymaj się. Jacek Santorski & CO Wydawnictwo.

Faber A., Mazlish E. (1996), Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały, jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły. Poznań, Media Rodzina of Poznań.

Sakowska A. (2008), Szkoła dla Rodziców i Wychowawców. Warszawa, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej.

Opracowała: Aleksandra Kotarska – psycholog
